

har faaet dette og faa meget Andet til at fuge i sig, som han pienthyllig har. Hvis det ærede Medlem ønsker en Afstemning om Bevillingen til Kvinderne, har det ærede Medlem jo meget let ved at forlange Navneoppraab om Bevillingen, og det ærede Medlem vil da faae at se, om den Sag bliver forkastet eller ikke.

Bach: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) udtalte igaar, at han troede, at Kapellaniet for Hundstrup Ofter- og Hjardemaal, som endnu ikke er besat, vilde den høitærede Minister ikke have faa meget imod i en nær Fremtid at opslaa vakant paant med noget Tillæg fra Stiftsmidlerne. Dersom dette er Tilfældet, vilde jeg ikke have taget Ordet i denne Sag; men da jeg ikke har hørt, at den høitærede Minister har bekræftet det ærede Medlems Udtalelse, vilde jeg dog meget gjerne vide, om den høitærede Minister vil samstemme i, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds udtalte. Jeg ser ikke rettere, end at efterat Folkethinget for vel et Par Aar siden har vedtaget at henvise et Andragende fra Beboerne i Hjardemaal Sogn, det Sogn, hvorfor Kapellaniet, som nu har staaet ledigt i fem Aar, i 1868 blev oprettet, burde, da dog Embedets Indtægter ere saa smaa, Finantsudvalget og den høitærede Minister se at komme overens om de fornødne Midler. I Gaabet om, at den høitærede Minister i Forening med Finantsudvalget, forsaavidt der ikke er Midler nok, vil søge at enes om at skaffe disse tilveie, skal jeg tillade mig fremdeles at udtale det Ønske, at vi om ikke nu, saa dog snart engang kan høre fra den høitærede Minister et Tilfagn om, at Embedet vil blive opslaaet vakant med lidt flere Indtægter end hidtil.

Berg: Jeg har kun et lille positivt Erinde i denne Debat og havde iøvrigt ikke troet, at det engang skulde have været nødvendigt for mig at udføre denne lille Forretning og tage Ordet under denne Debat, efterat den i det Hele taget er frettet saa meget frem. Jeg har været med til at tage et Forbehold i Betænkningen angaaende et Børnehjem, og jeg vil i Anledning af den Forhandling, som har fundet Sted om Børnehjem, udtale, at jeg ønsker at gjøre dette Forbehold gjældende ved 3die Behandling, og jeg vil da faae Leilighed til nærmere at komme ind paa dette Spørgsmaal om Børnehjem. Der foreligger til Afstemning idag et Forslag, som har fundet særlig varme Forsvarere, det er om en Understøttelse til 20 fattige Børn i Roskilde af 25 Kr. for hvert Barn. Jeg

vilde gjerne have nærmere Forklaring af, efter hvilke Principer og efter hvilke Regler i Lovgivningen det kan antages, at Statskassen skulde med et Tilskud af 25 Kr. sørge for fattige Børn i Roskilde. Vil man give mig nærmere Oplysning derom, skal jeg være med, men ellers finder jeg dette Forlangende ganske i Samklang med tidligere løst henkastede Forlangender af lignende Art fra de senere Aar, overfor hvilke jeg har udtalt Betænkkeligheder, som det glæder mig nu deles af hele Udvalget, og jeg tror ogsaa af den høitærede Minister. Hvis man vil forklare mig dette, skal jeg, som sagt, være med, men jeg tror rigtignok, at det vil være umuligt for Noget at gjøre det. Der er 300,000 Børn i Danmark i Alderen mellem 7 og 14 Aar, og der er 150,000 eller indtil 200,000 under denne Alder, men i den Alder, da de begynde at gaa i Smaaskolerne. Sætter jeg de sidste til 150,000, saa vil en Understøttelse til samtlige Børn af 25 Kr. til hver blive 11,200,000 Kr. Sige vi nu, at blot Halvdelen af dem kunde trænge til Understøttelse under deres Opdragelse — jeg er sikker paa, at Halvdelen godt kunde trænge dertil — bliver det 5,600,000 Kr. Det er jo muligt, at man kunde naae til saadanne Lovregler og Administrationsbestemmelser, at man fra Statens Side vilde anvende et saadant eller lignende Beløb til at forbedre Opdragelsen heri Landet af Ungdommen, hvad den visse- lig kan trænge til, men skulde man komme ind derpaa, tror jeg dog, at en planmæssig og mere betryggende Ordning for Formaalet og Veiene, ad hvilke Formaalet skal naas, nødvendigvis først maatte søges, og det er jo deri, at Finantsudvalget er enigt ved den Opfordring, det har givet, og som, saavidt jeg skjønner, Regjeringen gaar ind paa. De tyve Børn i Roskilde have vistnok aldeles ingen Nød. Her, hvor der er en Kreds af Medborgere, der kan bygge en Bygning for 10,000 Kr. til Aghl for 20 Børn, som faar Understøttelser fra de rige Stiftelser i Landet, som utvivlsomt i langt større Maaal, end nu er Tilfældet, have været bestemt for Almuen, ere disse tyve Børn sikkert saaledes stillede, at de tilvisse ikke behøve Folkethingets særlige Omsorg; de skulle nok alligevel blive pleiede. Skulde de ikke blive pleiede, ja, saa Gud naade de mange Tusinde Smaabørn under lignende Forhold, som ikke have fundet saadanne Belgjører. Jeg finder derfor Forlangendet til Statskassen fra Roskilde Aghl aldeles uberettiget. Det er den private Godgjørenheds Forjøg, der ser paa det paagjældende Barn og veed, hvortil det kan trænge, og som kan bestemme Midlerne og Veiene